

[Orla Møller.]

sagt om bevillingerne, men jeg vil gerne tilføje, at jeg egentlig ikke med mit spørgsmål ville øve nogen som helst form for kritik af det, der er sket indtil dato, blot stille den akutte situation op, der opstår. Der vil jeg gerne have sagt, at jeg er ikke ude på at skabe dramatik, men ministeren ved, at til efteråret er situationen særdeles prekær, hvis man fortsat skal opretholde den frie adgang til Århus Arkitektskole. Det er det, der sådan set er problemet, når det drejer sig om den kortfristede løsning.

Ministeren for kulturelle anliggender (K. Helweg Petersen): Jeg erkender, at der er påtrængende problemer, men som jeg nævnte, er der forhandlinger i gang om løsning af dem.

Lokaleproblemet er vel ikke det værste, men lærerproblemet trænger sig på og er meget alvorligt. Nu ser vi på spørgsmålene, og jeg tror, vi vil kunne klare problemerne.

Jeg vil gerne sige, at begge arkitektskolerne, både den i Århus og den i København, har gjort et ganske fortrinligt pædagogisk arbejde, jeg vil ikke sige på grund af væksten af elever, men der er i hvert fald kommet mange nye pædagogiske impulser frem. Jeg tror derfor, det vil lykkes med den inspiration, der har været i arbejdet, at klare også de vanskeligheder, vi står over for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af **Hanne Reintoft** til handelsministeren:

„Finder ministeren ikke, at en uddannelse og efteruddannelse af matroserne vil være absolut påkrævet, hvis katastrofer som sidst med „Prinsesse Margrethe“ — der skal og må undgås — skal forhindre i fremtiden?“

Hanne Reintoft: Grundstødningen af motorskibet „Prinsesse Margrethe“ på Kulen medførte kun materiel skade, det kunne nemt være endt som en tragisk ulykke med mange dødsofre. Årsagen til ulykken skal

bl. a. findes i den kendsgerning, at ansvaret ene og alene hviler på den vagthavende navigatør. Ud fra den enkle kendsgerning og med henblik på en demokratisering af arbejdsforholdene om bord i den danske handelsflåde mener vi, at en revision af sømandslovens bestemmelser, der sikrer en ændring af de gældende regler om ansvarets placering og indførelse af medbestemmelsesret, snarest burde gennemføres. Hertil kommer som det ikke mindst væsentlige, at ulykken samtidig må have åbnet øjnene på dem, som stadig vil forhindre en fornuftig udvikling henimod en tidssvarende sømandsuddannelse.

Dansk skibsfart gennemgår en revolutionerende teknisk udvikling for øjeblikket, som må medføre, at sømændene får en uddannelse, som svarer dertil. Fra søfolkenes organisation er dette forslag også rejst mange gange i de forskellige udvalg under handelsministeriet, hvor man behandler disse spørgsmål, desværre uden noget som helst positivt resultat.

I den anledning vil jeg spørge handelsministeren, om ikke ministeren vil foranledige, at der sikres dæksfolkene en uddannelse, hvori indgår betjening af de nautiske instrumenter: telefoni, radar osv., således at de vagthavende navigatører har folk på broen, som kan gribe ind i tilfælde, hvor der er fare for ulykker; at faren består, har vi jo haft et ganske nærliggende og konkret eksempel på.

Handelsministeren (Knud Thomsen): Bortset fra, at jeg ikke synes, tiden er inde for mig til at drage konsekvenser af „Prinsesse Margrethe“s grundstødning, er jeg ganske enig i, at uddannelsen af dæksmandskabet er en vigtig sag også for sikkerheden til søs.

Omstændighederne omkring „Prinsesse Margrethe“s grundstødning er jo nemlig endnu ikke klarlagt; der har tirsdag den 2. februar i år været afgivet søforklaring i sø- og handelsretten i København af den del af passagerskibets besætning, der var direkte involveret i grundstødningen.